

Tid skal kunne træde sammen af sig selv, er rigtig; jeg har fra første Færd af været imod den, men nu ere vi inde i den, nu have vi denne Bestemmelse, og dens Betydning er, at man derved skal have en tilbørlig Tid til at bearbejde den allervigtigste Gjenstand, som vi have med at gjøre, nemlig vor Finantslov, at man ikke skal kunne udsætte Rigsdagen saaledes, at der først begyndes paa Finantslovens Bearbejdelse saa seent, at vi blive, saa at sige, overraske og nøbte til at komme ind paa en Forhandling i den Sag, som man ellers ikke vilde. Jeg troer, at den eneste Udbredelse, man ved denne Leilighed kan gjøre Regjeringen, idet man ellers maa indrømme, at der er saa megen Anledning til at lette den dens vanskelige Hverv saa meget som muligt, er den, at den ikke har kaldet Rigsdagen sammen som ordinair Rigsdag, saaledes at Finantsloven blev den forelagt, en første Behandling af samme foretagen og et Udvalg nedsat, før Rigsdagen gik fra hverandre. Jeg indrømmer gjerne, at der, naar vi komme sammen den 11te Januar, efter al Sandsynlighed vil være Tid nok til Finantslovens Behandling — vi have jo før havt snævrere Tidrum at føre den i og dog vedet os godt igennem — men alligevel troer jeg, at vi ikke bør slippe denne Leilighed af Hænde, uden at gjøre Regjeringen opmærksom paa, at det strengt Lovlige i dette Forhold var, at Finantsloven havde været færdig og var bleven forelagt.

C. B. Nimestad: Da vi saaledes igaar, og Indenrigsministeren havde oplæst den Kongelige Skrivelse til ham, erklærede han her, hvad der ogsaa findes i det første Nummer af Rigsdagstidenden, at den danske Rigsdags 15de ordentlige Samling var aabnet, og der kan altsaa, mener jeg, ikke være Tvivl om, at det er en ordentlig Samling, hvori vi nu sidde. Ugesaalidt kan der vistnok være Tvivl om, at det vilde have været rigtigt og meest overensstemmende med Formen, om Finantsloven samtidigt var bleven fremlagt, hvad jeg troer følger ligefrem af Grundlovens bestemte Bud; men paa den anden Side forekommer det mig dog ikke nødvendigt for Rigsdagen at holde herpaa, som paa et af sine Prærogativer,

da det til Skyende og sidst, i et Tilfælde som dette, dog kun maatte blive en Form, thi er denne Rigsdag ordentlig — og det er sikkert — og burde Finantsloven formelt have været fremlagt, saa er det dog vist, at dens Behandling vilde være bleven saa extraordinair, som nogen Behandling nogensinde har været, naar der skulde ligge 3 Maanedes imellem Begyndelsen af Arbejdet og dets Forfættelse, da man ikke fornuftigviis kunde forlange, at et Udvalg skulde blive siddende i 3 Maanedes og arbejde, naar Rigsdagen ikke var samlet. Det forekommer mig derfor, at der virkelig er Grund til at tage Sagen fra den praktiske Side og spørge, hvad det egentlig er, hvorpaa det her kommer an, men det er jo ikke Andet end at skaffe Tid til, at Rigsraadet kan komme sammen; det er jo derfor, at Regjeringen har forlangt af os, at vi skulle give den en større Bemyndigelse end den, Grundloven ligefrem giver. Vi skulle fæste i Die, at vi vel sidde i en ordentlig Samling, men i en saadan, der skal udsættes paa længere Tid, og vi skulle da ikke binde nogen af Parterne ved at holde saa stærkt paa Formen. Vi skulle kun bemærke, at Finantsloven ikke er fremlagt, og dernæst betragte os som sammentraadte blot for at afgjøre det Spørgsmaal, om der er tilstrækkelig Grund til at give Samtykke til det, Regjeringen forlanger. Det forekommer mig da, at vi, idet vi navnlig tage Hensyn til, at Kongen efter Grundloven kan sammenkalde Rigsdagen, naar somhelst han vil, ikke løbe nogen Risiko ved at gaae ind paa det her foreliggende Forslag. Det er jo vel, som den ærede Formand bemærkede, lidet pænt her at tale om Rigsraadet, men jeg maa dog bemærke, at dersom dette kommer til den Beslutning, at det ikke vil være sammen længere end til Slutningen af November — det bliver naturligviis dets Sag at afgjøre — saa kan Regjeringen jo sammenkalde os til December Maaned, og hvilken fornuftig Grund skulde der da være til ikke at gjøre det? Kom Rigsraadet derimod til et andet Resultat, saa vilde det være høist urimeligt, om vi her vilde vedtage, at vi skulde komme sammen først i December, og hertil kommer, at dersom vi forkastede det foreliggende Forslag og dermed gik fra hinanden,